

Salezijanski Vestnik

*Don Bosko nas izpodbujaj, da
se posvetimo s čistim življenjem.*
Vezilo za leto 1934.

Poštnina plačana v gotovini

GLASILO ZA SAL. SOTRUDSTVO

L. XXX.

JULIJ - AVGUST 1934

ŠTEV. 4

ČEŠČENJE PRESV. SRCA JEZUSOVEGA

Debelo tiskana številka zaznamuje skupino; prva za njo opravilo, druga dan, kdaj naj se opravi zadostilno sv. obhajilo. — Vsak naj si zapomni, h kateri skupini spada. Kdor bi ne mogel opraviti zadostilnega sv. obhajila v določenem dnevu, naj si izbere drug dan.

V avgustu: 1. 5, 20 — 2. 7, 6 — 3. 4, 22 — 4. 2, 13 — 5. 6, 23 — 6. 1, 31 — 7. 3, 13 — 8. 5, 29 — 9. 9, 13 — 10. 3, 13 — 11. 2, 12 — 12. 8, 13 — 13. 7, 21 — 14. 1, 14 — 15. 3, 29 — 16. 8, 27 — 17. 9, 6 — 18. 7, 13 — 19. 3, 23 — 20. 5, 31 — 21. 7, 13 — 22. 6, 19 — 23. 2, 28 — 24. 8, 27 — 25. 3, 25 — 26. 3, 7 — 27. 4 18 — 28. 2, 24 — 29. 4, 13 — 30. 8, 12 — 31. 9, 8

V septembru: 1. 1, 20 — 2. 5, 15 — 3. 6, 13 — 4. 7, 27 — 5. 8, 2 — 6. 6, 27 — 7. 9, 13 — 8. 5, 20 — 9. 8, 20 — 10. 8, 13 — 11. 9, 6 — 12. 7, 27 — 13. 5, 13 — 14. 9, 27 — 15. 7, 2 — 16. 6, 11 — 17. 2, 19 — 18. 8, 20 — 19. 6, 6 — 20. 1, 9 — 21. 5, 4 — 22. 7, 9 — 23. 3, 6 — 24. 2, 13 — 25. 3, 23 — 26. 3, 27 — 27. 7, 15 — 28. 9, 7 — 29. 1, 13 — 30. 5, 30 — 31. 9, 20

Nove častivke:

4. skupina: Čuš Anica; — Kump Marija, Rozalija in Ivanka; — Muhič Urša; — Pelcl Tomaž in Ana; — Slana Terezija; — Žizek Vincenc: vsi od Sv. Jurija ob Ščavnici; — Lampe Terezija, Col pri Vipavi.

Molimo za umrle sotrudnike in sotrudnice:

Berendijaš Agata, Beltinci;
Cigan Matjaš, Žižki (Crensoveci);
Eržen Gabrijel, Zapuže (Begunje pri Cerknici);
Gubenšek Marjeta, Št. Vid na Planini;
Gornik Neža, Žimarice (Sodražica);
Habjan Danica, Trzin;
Irgolič Marija, Gornja Radgona;
Jakopin Jakob, Ljubljana;
Korošec Franc, nadžupnik, Sv. Križ (Rog. Slatina);
Krže Katarina, Sodražica;
Krašovec Alojzija, Mala Nedelja;
Lovrenčič Franc, Vipava;
Lesjak Marija, Sv. Jurij ob Taboru;
Lavrič Marija, Dornike (Smlednik);
Mihelčič Marjeta, Ljubljana;
Mravlak Frančiška, Moste pri Ljubljani;
Podboj Štefan, Adamovo (Vel. Lašče);
Poteko Anton, Sv. Pankrac (Grize);
Premuš dr. Dominik, škof, Zagreb;
Reisman Jera, Maribor;
Reja Anton, Ljubljana;
Ribič Marija, Ptuj;
Rožman Ljudmila, Zg. Brnik (Cerklje);
Satler Rozalija, Radeče;
Srakar Marija, Tomačevo;
Šarc Marija, Vrba (Lukovica);
Špan Jožefa, Št. Vid pri Planini;
Štempihar Ana, Luže (Šenčur);
Štrukelj Frančiška, Moste pri Ljubljani;

Torkar Marija, Gorjuše (Boh. Bistrica);
Turnšek Marija, Sv. Jurij ob Taboru;
Urbas Marija, Žimarice (Sodražica);
Vovk Marija, Potovrh (Novo mesto);
Vrtačnik Marija, Briše (Kolovrat);
Zarn Anton, Cerklje ob Krki.

Prav je, da se na tem mestu posebej spomnimo dveh zelo zaslužnih salezijanskih sotrudnic. V začetku junija je v Št. Vidu pri Planini umrla

Jožefa Špan,

ki je dala Salezijanski družbi dva sinova duhovnika. Pa tudi drugače je bila velika naša dobrotnica in pospeševavka; posebno zavod na Radni je bil obilno deležen njene zares materinske skrbi.

V Vrbi pri Lukovici pa je koncem maja preminula

Marija Šarc.

Bila je marljiva širiteljica salezijanske misli in podpornica don Boskovih ustanov. V življenju je veliko pretrpela, a bila je potrpežljiva. Zato ji bo Bog bogat plačnik. Zapustila je pet nedoraslih otročičev.

Tema in vsem drugim naj sveti večna luč!

Usmiljeni Jezus, daj jim večni pokoj!
(300 dni odpustka.)

SALEZIJANSKI VESTNIK

GLASILO ZA SAL. SOTRUDSTVO

Zaupanje v don Boska

Slika iz vzhodne Indije

V zavodu naših sester — Hčerá Marije Pomočnice — se zglesi v prvih dneh decembra objokana mati s štiri-letno deklico na rokah. Deklica je bila padla v velik kotel, kjer je vrel riž. Vsa se je poparila, da so se ji spustili mehurji po životu in nogah. Zvijala se je v bolečinah in mati ni vedela, kaj naj začne. Zatekla se je k neki družini, kjer so ji nasvetovali, naj deklico ponese v zavod don Boskovih sester. Sestra bolničarka je pregledala otroka, obvezala ga, ali upanja v ozdravljenje ni imela, preveč je bil otrok opečen. Naslednjega dne, 6. decembra, je bilo deklici kljub vsem prizadevanjem mnogo slabše. Rane so ji pod mehurji že gnile. Sestra je deklico obvezala, mati pa jo je žalostna odnesla. Ponoči mati ni mogla spati, ker je deklica v silnih bolečinah vzdihovala in vpila. Nosila jo je na rokah po sobi, toda toliko noči že ni zatisnila očesa, da jo je spanec to noč, 7. decembra, premagal in je s hčerko na rokah zaspala.

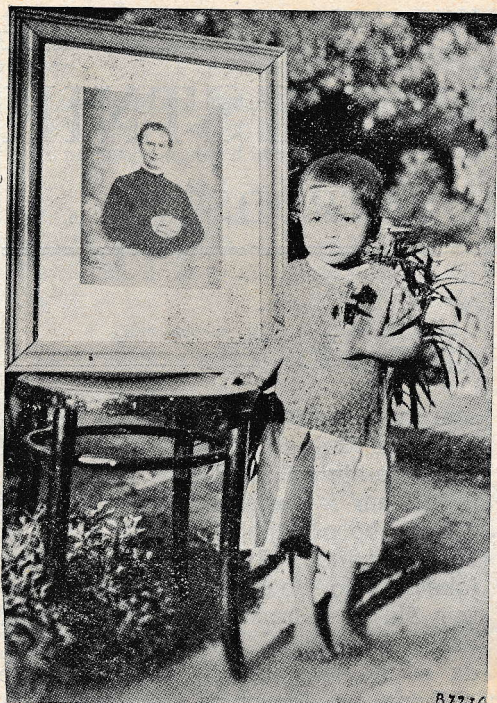
Naj sama pripoveduje, kar sta dva notarja podpisala v dokaz resničnosti: „...Ko sem dremala, sem zagledala že starejšega človeka, v dolgi, črni suknji. Približal se mi je, sklonil se k meni in nad mojo malo, pregledal ji je rane, potem mi je pa dejal: „Nič hudega ne bo, jaz jo bom ozdravil, toda prej mi moraš obljubiti, da boš to deklico dala sestram.“ Dvakrat je to ponovil. Začudila sem se, zadrhtela

sem in se prebudila. Hčerka pa je mirno spala vso noč do naslednjega jutra. Ko se je zjutraj zbudila, je prosila, naj jo peljem k sestram, ker bi rada k njim in bo pri njih ostala. To me je še bolj začudilo. Odtedaj deklica ni več jokala, celo hoditi je poskušala. Ko sem šla k sestram z njo, sem jo spet vzela v naročje, ker nisem verjela, da bi mogla sama iti, otrok pa je le silil, naj ga denem na tla, da bo sam šel. Res sem jo dejala na tla in deklica je šla sama na pregled.“

„Tisto jutro“, pripoveduje sestra, „sem odprla vrata bolnikom, ki so prišli iskat pomoči. Med drugimi zagledam tudi mater one deklice, pa samo. Začudila sem se, vprašam mater, kje ima hčerko, pri tem se ozrem in vidim, da dekletce brezskrbno trga cvetje po vrtu. Nevoljna sem bila na mater, da otroka tako pusti. Deklico dam poklicati v sobo, položim jo na posteljo, da jo pregledam, pa na moje največje začudenje so bile vse rane čisto zaceljene, obveze pa so same odstopile. Nisem vedela, ali naj verjamem svojim očem, ali kaj. Med tem pa mati opazi na steni sliko don Boska in vzklikne: „Ta, prav ta je prišel predsinočnjim k meni, pregledal je otroku rane in dejal: „Jutri bo že zdrava, pojdi k sestri in daj ji to deklico.“

Ali je treba še besed, ko so pa dogodki zgovornejši in prepričevalnejši, da don Bosko res pomaga? Nihče ga ni klical k mali bolnici, da jo ozdravi, pa je vendar prišel. Obe sta bili še po-

*Bang - Nok - Khuek (Siam)
Čudežno ozdravljena deklica.*

ganki, mati in deklica, a je vendar pomagal. Kako ne bo pomagal tistim, ki ga časte kot svojega zaščitnika? Ali se bo dal zastonj klicati na pomoč?

Don Bosko *more* in *hoče* pomagati.

Toliko prečudnih ozdravljenj je že bilo na njegovo priprošnjo, da po pravici lahko vanj zaupamo.

Če nam je Jezus Kristus obljubil, da nam bo nebeški Oče dal, karkoli ga bomo prosili v njegovem imenu, ali ne bo še mnogo prej uslišal svojih najzvestejših služabnikov — svetnikov?

Don Bosko je goreče ljubil Jezusa v presv. Zakramentu; saj je tako vztrajno širil njegovo čast, zlasti s sv. mašo,

s pogostnim sv. obhajilom, ki ga je tako silno priporočal svojim gojencem, in z obiski Najsvetejšemu. Ali mu tudi Zveličar ne bo izpolnil prošnje?

Znana je tudi don Boskova velika ljubezen do Marije Pomočnice. Saj se Marija imenuje pomočnica prav zato, ker tako zvesto pomaga svojim častivcem. Ali don Boska ne bo slušala in mu izprosil, za kar se don Bosko zavzame?

Don Bosko je bil poseben ljubljenec božji, saj je že za življenje delal prave čudeže po Marijini priprošnji, ali jih ne bo mogel zdaj, če bo treba, ko je v slavi?

Pa don Bosko tudi *hoče* pomagati.

Don Bosko je bil z vsemi tako dober, da skoro ni mogel odreči prošnje tistim, ki so ga hodili prosit za to in za ono. Vsako trpljenje, vsaka revščina ga je ganila. Mnogokrat je ustregel prosvcu z veliko osebno žrtvijo. Za svoje gojence je bil pripravljen vse storiti. Sam je trpel pomanjkanje, ni pa mogel prenašati, da bi njegovi gojenci trpeli. Bil jim je res kakor skrbni oče in dobra mati. Mati samo takrat ne usliši otroku prošnje, ko je v njegovo škodo to, za kar prosi. Tak in še mnogo rahločutnejši je don Bosko.

Gornji zgled nam dovolj jasno priča, da celo takim pomaga, ki ga nikoli poznali niso ne prosili; kaj ne bo svojim zvestim častivcem in tistim uslišal prošnje, ki se k njemu zatekajo? Številna ozdravljenja in pomoč, ki prihaja po don Boskovi priprošnji, so dovolj zgovorna priča. Milosti, ki jih navajamo v Vestniku in ki jih bomo odslej pogosteje priobčevali, vas bodo o tem brezdvomno prepričale.

Poskusi tudi ti prositi don Boska, pa boš videl, da boš uslišan!

Govor Nj. E. škofa I. Tomažiča o don Bosku

v mariborski stolnici dne, 22. aprila 1934.

Umetnost nad vse umetnosti je — ugotavlja slavni govornik sv. Janez Zlatoust — *prav vzgajati mladega človeka, to je, učiti in voditi ga tako, da se obvaruje hudega,*

k čemur je nagnjen vsled izvirnega greha, pa da se oprime tega, kar je pred Bogom in pred ljudmi dobro, pošteno in zveličavno.

To umetnost je globoko umel mož, ki je bil letos na Velikonočno nedeljo prištet k svetnikom božjim, ki ga proslavlja ves svet in kateremu na čast je tudi naš Maribor priredil posebno tridnevno pobožnost. Ta mož je *sveti Janez Bosko*. Njega upravičeno štejemo med največje vzgojitelje, kar jih pozna zgodovina. Imel je čudovit vpliv na mladino, ki je kar vrela k njemu. V vzgoji je dosegel izredne uspehe. Med svojimi gojenci je vzgojil svetniške duše.

Da, sveti Janez Bosko je imel pri vzgoji mladine takšne uspehe, da so se jim čudili sodobni posvetni vzgojitelji in profesorji visokih šol.

Prihajali so k njemu, da bi se pri njem učili, kako je treba ravnati z mladino.

Je en način vzgoje ta, da se gojenec strahuje in strogo kaznuje, ako ne uboga vzgojitelja, ako se v kakšni stvari pregreši. Pa samo strah in kazen nikoli ne pridobita otroka za dobro stvar. Narobe, prestrogega vzgojitelja začne gojenec mrziti in sovražiti; prestroga kazen, zlasti če je krivična, zakrknje mladostno srce in je mnogokrat vzrok, da postane gojenec hinavski in hudoben.

To je vedel don Bosko, zato se je držal opomina, ki ga je dobil v zgodnji mladosti. Sam od blage matere Marjete vzgojen v pobožnosti in čednosti, je že kot devetletni fantek težko prenašal izprijenost svojih tovarišev. Nekoč je v sanjah poredne otroke, ki so med igro divje vpili, grdo govorili in preklinjali, začel v sveti jezi tepsti. Tedaj je videl častitljivega gospoda, ki mu je dejal: *Bosko, ne s pretepanjem, pač pa z ljubeznijo in krotkostjo izpreobračaj otroke. Povej jim, kako grd je greh, kako lepa je čednost!*

Sedaj je mali Bosko zahrepenel, da bi postal duhovnik in da bi mogel dosti storiti za rešitev in poboljšanje mladine. Želja se mu je izpolnila. Po velikih težavah dijaških let je bil leta 1841., 26 let star, posvečen v duhovnika. V spomin na nauk, ki ga je dobil v tisti noči pred 17 leti, si je zapisal v svoj dnevnik na dan mašniškega posvečenja trdni sklep: *Povsod naj me vodita ljubezen in sladkost sv. Frančiška Saleskega*. In pogosto je dejal: *Če hočete, da Vas bodo otroci ljubili in slušali, ljubite jih najprej vi tako, da bodo otroci vedeli, da jih ljubite.*

Prezvizišeni g. dr. Ivan Jožef Tomažič,
škof lavantinski.

Tako je učil sv. Bosko, tako je delal sam v vzgojnih zavodih. Najprej si je pridobil ljubezen svojih gojencev s tem, da se je udeleževal njihovih iger, da je z njimi tekal in prepeval, za nje žrtvoval zaslužek, počitek, vse. Gojenci so spoznali njegovo ljubezen, začeli so ga ljubiti, radi so bili v njegovi družbi in skrbno so pazili, da ga niso žalili.

Ko si je tako pridobil njihova srca, jih je ob določenih urah vzel v svoj pouk. Na podlagi resnice sv. vere, na podlagi krščanskega nauka jih je prepričeval, kako grd je greh, kako lepa je čednost, kako srečen je človek, ki ima čisto vest; kako častno je zanj, ako ima Boga za svojega prijatelja; kako potrebno je, da človek izpolnjuje božje in cerkvene zapovedi; kakšno plačilo čaka poštenjaka že na tem svetu, še bolj na drugem; kakšna nesreča in

nadloga je hudobnež samemu sebi in človeški družbi in kakšna kazen mu je pripravljena tukaj in v večnosti, če se pravočasno ne poboljša.

Ker so besede prihajale iz ljubezni polnega srca, so našle pot do mladih src, ki so se ob Bosku ogrela in vnela ter postala pripravljena ravnati se po njegovih navodilih.

Sveti Janez Bosko pa je vedel, kako slab je človek; kako je zlasti mlado srce nagnjeno bolj k hudemu kakor k dobremu; kako težko je sredi skušnjav in slabih zgledov varovati se greha in vztrajati v dobrem. Zato je dal svojim gojencem poleg pouka močno oporo v priprošnjikih, ki nam jih nudi sveta katoliška vera.

Pred vsem sta se v dnevnem redu don Boskovih zavodov vrstila *molitev* in *delo*: *Molitev*, ki nam izprosi od Boga potrebno milost in pomoč, da zmoremo, česar bi z lastnimi močmi ne mogli doseči; *delo*, da se gojenci niso mogli vdajati lenobi, ki rodi razne, tudi hude pregreške.

Ker je molitev najbolj učinkovita, ako je združena z molitvijo božjega Zveličarja *pri najsvetejši daritvi*, zato je sveti Bosko gledal na to, da so bili njegovi gojenci vsak dan pri sveti maši. In ker je posredovalka vseh milosti božjih *preblašena Devica Marija*, zato je bilo otroško - zaupno počesčenje Marije Pomočnice z rožnim vencem, z lavretanskimi tanijami in z Marijino pesmijo ena poglavitnih vsakdanjih pobožnosti.

Zlasti je priporočal prejem zakramentov svete pokore in svetega Rešnjega Telesa: *Spoved in obhajilo sta stebra vsake vzgoje, ki se hoče izogniti strahovanju in kaznovanju*,“ tako je zapisal sv. Bosko v pravila svoje Salezijanske družbe. Želel je, naj prejmejo njegovi gojenci ta dva zakramenta vsaj vsak teden. Pa to po pravici. Tu ni treba dokazov. Izkušnja nas uči, da se človek, zlasti v mladosti, ne more obvarovati greha ter obdržati na pravem potu, ako si pogosto ne očisti svoje vesti in se ne ravna po nasvetih dobrega spovednika. In kakor telo brez hrane, začne duša hirati in pešati v dobrem in naposled umrje za Boga, ako se ne hrani s kruhom presvetega Rešnjega Telesa. Blagor mladini, ki se zateka v spovednice pa ljubi in uživa sv. Evharistijo! Zelo se bojim za mlado dušo, ki zanemarja te nebeške skrivnosti. In ne vem, kako bodo dajali odgovor tisti, ki po Bogu hrepeneča srca odvrtaajo od

božjih hramov ali jih ovirajo v verskih vajah!

K porabi verskih pripomočkov sveti Janez Bosko svojih gojencev ni priganjal s silo, le prijazno in ljubeznivo jih je vabil, kažoč jim, da bo le njim samim v korist in srečo, ako bodo molili, delali, sveto mašo obiskovali, preblašeno Devico Marijo častili, zlasti, ako bodo hodili k spovedi in k svetemu obhajilu. Vse to je bilo gojencem dano na prosto voljo; če se je kateri odtegnil verskim vajam, ga Bosko ni kaznoval, ampak z ljubeznivim pogledom in s prijateljskimi besedami ga je zopet pridobil za red, poštenost in pokorščino.

Bosko je živel ob tistem času, kakor svetniški škof Slomšek, veliki vzgojitelj slovenske mladine. On je dejal: „*Kakor daje le sonce zemlji toploto in luč, tako daje vzgoji in šoli pravega razsvetljenja in omike pomoč samo Bog in nebeški ljubitelj otrok, Jezus Kristus*.“ Vsi vzgojitelji, katerim je res na srcu rešitev in sreča mladine, so prepričani, da *mora* vzgoja sloneti na verski podlagi in krščanskih načelih.

Tako je! Človek je ustvarjen *od Boga in za Boga*. Od Boga je odvisen v svojem bitju in žitju. Po Bogu hrepeni njegovo srce. Z Bogom združen po milosti in ljubezni, je srečen na tem in na onem svetu; ločitev od Boga pa je zanj poguba v času in večnosti. Le tista vzgoja torej, ki človeka od mladosti po krščanskih načelih vodi k Bogu, je prava vzgoja in pomeni rešitev in blager, kakor posameznika tako vse človeške družbe. Vzgoja pa, ki zanemarja ali zametuje Boga in zapovedi in človeka odvrtača od čiščenja božjega, ni vzgoja, ampak potvara vzgoje in vir nerada in nesreče, kakor jo dandanes čutimo poedinci in ves svet.

Učence, ki so odpravili judovske materne z otroki, je Jezus zavrnil, rekoč: „*Pustite malim k meni priti in ne branite jim: takšnih je nebeško kraljestvo*.“ Farizejem, ki so se jezili, ker so mu otroci vpili Hozanna, je dejal: „*Ali niste brali: Iz ust otrok in dojenčev si si pripravil hvalo!*“ Jezus je hotel reči: Če veliki molčijo, naj govore mali; če odrasli Boga žalijo, naj mu pojejo slavo otroci.

Nasprotniki božjega imena hočejo otrokom zabraniti, da bi se bližali Jezusu ter Boga častili in mu služili. Iz šol bi radi odstranili verouk in verske vaje, molitev, službo božjo, prejem svetih zakramentov. Zoprni jim je pozdrav: „Hvaljen Jezus.“

Toda ne! Vi vsi, ki verujete v Boga, zlasti vi, dragi starši, ki Vam je skrb za blagor otrok, prosim Vas, ne dopustite tega! Vsi skupaj moramo odločno braniti in zahtevati krščansko vzgojo otrok.

Kdor mladini brani ali otežuje verouk in izpolnjevanje verskih dolžnosti:

delo krivico mladini sami, ki ima dolžnost in pravico, da neovirano časti svojega Stvarnika;

delo krivico staršem, ki imajo dolžnost in pravico, da skrbijo za pravi blagor svojih otrok;

delo krivico sveti Cerkvi, ki ima dolžnost in pravico, da vodi ljudi — od mladosti dalje — k zveličanju;

delo krivico Bogu samemu, ki je neumrjoče duše ustvaril, odrešil in posvetil za sebe, pa jih hoče imeti pri sebi za vselej.

In veste, da bo Bog znal uveljaviti svojo pravico.

V Gospodu zbrani verniki! Ob živem zgledu sv. Janeza Boska nosimo s te proslave na dom in v življenje *to prepričanje*, da more le vzgoja na verski podlagi mladino obvarovati propada ter privedi do prave sreče. V tem prepričanju se vsak po svoje neustrašeno *potegujmo za krščanski značaj naših šol*, skrbimo pa tudi, da bomo *sami z besedo in zgledom, z izpolnjevanjem verskih dolžnosti in v zasebnem in javnem življenju, potegnili mladino za seboj* ter jo pridobili za to, kar je pred Bogom in pred ljudmi dobro in pošteno, sveto in zveličavno.

Sveti don Bosko, s svojo priprošnjo pred tronom božjim — reši nas in našo drago mladino!

Sv. oče govori še vedno o don Bosku.

15. junija je sprejel sv. oče v avdijenco gojence osrednjega rimskega semenišča. Bilo jih je nad dvesto. Prav po očetovsko jih je sprejel in toplo nagovoril, saj so mu tako pri srcu, ker so izvoljenci Gospodovi, ki bodo širili in nadaljevali apostolsko delo. V nagovoru jim je postavil za zgled našega svetnika don Boska. Taki duhovniki naj bi bili, kakor je bil on, da iščejo edino le duš.

Sveto leto se je zaključilo s kanonizacijo velikega apostola Janeza Boska, ki je bil orodje v rokah božje previdnosti za zveličanje duš, zlasti še mladine, ki je prav danes izpostavljena tolikim nevarnostim.

Sveti oče pripoveduje, da je sam opazoval don Boska in da se je na prvi pogled zdelo, da don Bosku ne gre za drugo kot za dušno pastirstvo. Koliko časa je prebil prav v spovednici v duhovno korist duš, ki so pri njem iskale tolažbe in duhovne pomoči. Don Bosko je prav zato izvrševal to pristno duhovniško službo, ker je vedel, da je prva, najgloblja in bistvena stvar v zadevi zveličanja — pobožnost.

Pa še z drugega vidika lahko don Boska opazujemo. Sveti oče sam ga je spraševal, ali ga ni vlekel k temu poklicu tudi studij. Da, tudi to. Don Bosko je imel tako silno hrepenenje po učenju, da je bilo to hrepenenje celo zapeljivo zanj. Don Bosku je ta misel vedno stala pred očmi, da bi se posvetil cerkveni zgodovini in dal Cerkvi veliko delo.

Prav zato je don Bosko lahko zgled njim, mladim semenišnikom, ki so prav na isti poti, kakor je bil don Bosko. Tudi njim njihovi predstojniki priporočajo to dvoje: pobožnost in učenje, vendar pa je vedno prva le pobožnost. Učenost brez pobožnosti je za duhovnika velika in preteča nevarnost. Ako pa bodo imeli pred očmi velikega vzornika don Boska, se lahko mirno in z zavestjo pripravijo na bodoče delo, saj je bilo v zgodovini menda zelo malo tako apostolskih ljudi, ki bi bili toliko storili za zveličanje duš in zveličanje s svojimi ustanovami nadaljevali.

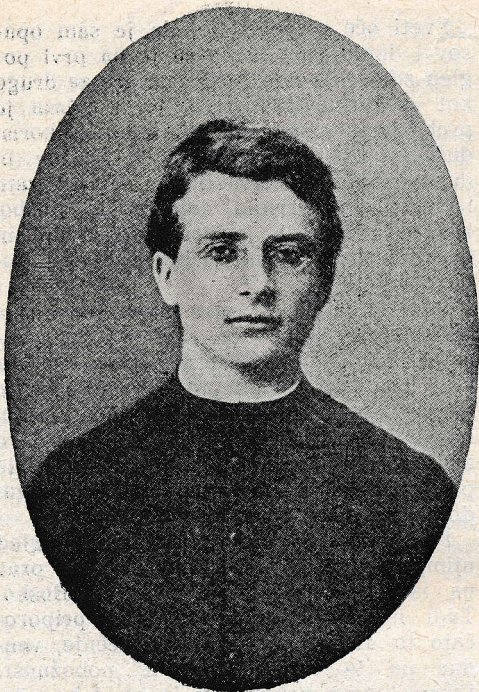
Sveti oče jim je ob koncu prelepega govora želel, naj se vzorujejo po don Bosku in naj bo njihovo življenje tako, kakor je bilo don Boskovo. Nato je izročil predstojnikom semenišča svetinjice s podobno svetega Janeza Boska v spomin, da bodo vedeli in da bodo ponosni, da so jih prejeli iz rok svetega očeta samega.

Za slovo so gojenci rimskega semenišča zapeli še „Haec dies...“ našega slovenskega skladatelja Gallusa - Petelina.

Ahil Ratti pri don Bosku

Jeseni leta 1883. se don Bosku v turinskem zavodu predstavi mlad duhovnik, češ, da bi si rad ogledal don Boskove naprave. Don Bosko ga prijazno sprejme in mu de: „Dragi Ahil, zdaj si pri nas kakor doma, oprosti, da te ne morem spremljati, ker sem tako silno zaposlen, pa tudi nikogar nimam, ki bi te spremljal. Kar sam pojdi, kamor hočeš in si oglej, karkoli želiš; bodi, kakor da si doma.

Papež Pij XI. kot novomašnik.

Mladi Ahil Ratti, ki je že deloval v Ambrozijanski knjižnici v Milanu pod vodstvom učenega monsinjora Čenania, se je posebno zanimal za tiskarsko šolo v oratoriju. — Ko so se potem opoldne sešli pri skupnem kosilu, ga don Bosko praša, kaj si je lepega ogledal. Ahil pa pravi: „Vidi mirabilia hodie — videl sem danes prečudne reči.“ Po kosilu je don Bosko sprejemal ravnatelje raznih zavodov, ki so prihajali k njemu po svet. Ahil Ratti se je hotel oddaljiti, da ne moti, pa ga je don Bosko pridržal, češ, naj le bo zraven, da sliši, kako je po naših zavodih. Tedaj je imel Ahil priliko videti, kako mirno in trezno je don Bosko reševal razna vprašanja in se najmanj ni razburjal, tudi, če mu je kdo kaj nepovoljnega naznanil.

Ta dva dni, kar je bil Ahil gost pri don Bosku, se je počutil res kakor člana družine. Pregledoval in opazoval je ves ustroj don Boskovega zavoda, kakor ga je bila volja. Tako je imel priliko, v tem kratkem času vse videti in presoditi don Boskovo delo in njega samega. Nedvomno je moral dobiti ob tem obisku mogočne vtise, ker so mu ostali v spominu, kakor da se je včeraj dogodilo.

Ahil Ratti je bil ljubitelj napredka in mu je bilo zelo všeč, da se je v don Boskovem zavodu tako lepo razvijala tiskarska obrt, tembolj, ker je don Bosko nabavljala vedno najmodernejše stroje. Ko ga je Ahil vprašal, zakaj to, je don Bosko dejal, da zato, ker hoče biti prvobornik napredka. Še danes se sv. oče spominja, kako je bila prav tiskarna don Bosku v posebno veselje in ponos.

Don Bosko je mlademu duhovniku tudi zaupal, da je imel željo, posvetiti se knjigi, zlasti pa bi se bil rad poglobil v cerkveno zgodovino, da pa mu je Bog odkazal drugo polje. — Papež je mnenja, da bi bil don Bosko pustil za sabo mogočne sledove, pa naj bi se bil posvetil tej ali oni panogi.

Vtisi, ki jih je Pij XI. odnesel iz don Boskovega zavoda in od njega samega, so tako globoki, da je l. 1929. tole izjavil: „Preteklo je že nad 40 let, pa se mi zdi, kakor da je vse bilo šele včeraj. Še danes mi don Bosko stoji živo pred očmi, kako mirno z menoj kramlja, čeprav je imel toliko dela. Svetemu očetu je v poseben ponos to, da ni samo med tistimi, ki don Boska občudujejo in ga časte, ampak, da je imel srečo osebno ga poznati in uživati pri njem prijazno gostoljubnost.

„Navdušen ljubitelj don Boskovih naprav smo in srečni smo, da smo mu mogli tudi s svojim sodelovanjem nekoliko pomagati pri njegovem delu.“

Pri vsaki priliki se sveti oče don Boska spomni in ga priporoča vsem, saj je lahko vsem vzor, tako mnogotero je bilo njegovo delo.

Kako presrečen je bil sveti oče letos na veliko noč, ko je prav njemu previdnost božja poverila nalogo, da velikega modernega moža okliče za svetnika, moža, ki ga je Bog izbral za velika dela v tako nevarnih časih, ki prete zlasti mladini.

Dva don Boskova čudeža

Ano Makolini zadene oktobra meseca leta 1930. težka bolezen — pljučnica. Sredi decembra istega leta začuti še bolečine na levi nogi. Noga ji je otrpnila, da ne more ni geniti z njo. Dva zdravnika sta ženo zdravila. Videč, da je bolezen nevarna, in zlasti še, ker je bolnica že stara — saj ima že preko 74 let — sta zdravnika bila mnenja, da bo ozdravljenje zelo težko, da bo bolnica skoro gotovo

podlegla. Da pa je hipno ozdravljenje take bolezni nemogoče, to trde vsi zdravniki. — Dasi so že zdravniki obupali nad ženino rešitvijo, sama ne obupa. Z zaupanjem se zateče k sv. Janezu Bosku za pomoč. In glej, njena molitev je bila uslišana! Bilo je proti koncu decembra, tretji dan tridnevnice, ko je bila njena molitev najbolj goreča in njeno zaupanje neomajno — relikvije blaženega Janeza Boska si je navezala na bolno nogo — ji preidejo hipoma vse bolečine. Bila je popolnoma zdrava. O čudežnem ozdravljenju pričajo ne samo zdravniki, ki so jo zdravili, temveč tudi izvedenci - specialisti, ki so jo obiskali 10 mesev kasneje.

O drugem čudežu vemo tole:

Katarino Pilengo je že delj časa mučil kroničen revmatizem. Udaril ji je zlasti v koleno in stopala. Za življenje samo sicer še ni bilo nevarnosti, vendar je veliko trpela, saj se brez tuje pomoči ni mogla niti geniti z mesta. Da si izprosi zdravja od Marije, se je napotila dvakrat v Lurd. Toda Marija je v Lurdu ne mara uslišati, dasi je trdno upala v njeno pomoč. Ko

je drugič odhajala iz Lurda, je molila pred kipom Brezmadežne: „Ker nisem mogla izprositi si zdravja od Tebe tu v Lurdu, dodeli mi, prosim, da mi radi pobožnosti, ki jo gojim do bl. Janeza Boska, on sam izprosi zdravja v Turinu.“ —

6. maja 1931. se pripelje pred baziliko Marije Pomočnice v Turinu. Sestra in voznik ji pomagata iz voza in z njuno pomočjo se poda v cerkev pred oltar bl. Janeza Boska. Tu sedi — klečati ni mogla — in goreče moli — kakor zamaknjena sedi tako kakih 20 minut, nato vstane ter poklekne. Zopet se dvigne, gre pred glavni oltar in tu poklekne. In to brez vsakršne pomoči! To je pravo čudežno ozdravljenje! S prsrčno molitvijo se zahvali Mariji in bl. Janezu Bosku za pomoč. Solze veselja in radosti ji lijo po licu, ko se poslavlja od Marijinega oltarja. Na veliko začudenje vseh, ki so jo videli, kako je prihajala v cerkev, gre sedaj sama proti vratom, sama, brez tuje pomoči stopi v kočijo ter se odpelje.

Vsi zdravniki, ki so jo zdravili in tudi izvedenci, določeni od rimske kongregacije, potrjujejo, da je ozdravljenje čudežno.

Don Bosko si osvaja svet

V Rimu je zažarel don Bosko v svetniški glorioli in od tam se širi slava njegovega imena po vsem katol. svetu: don Bosko si osvaja srca ljudi vseh slojev. Vzgojitelji in državniki priznavajo velik pomen njegovega dela za sodobno mladino; stavijo ga v vzgled tistim, ki se ukvarjajo z vzgojo in tistim, ki hočejo prenoviti človeško družbo.

Zdi se kot da razne dežele in mesta tekmujejo, kdo bo lepše in slovesneje počastil velikega vzgojitelja in apostola mladine. Proslava za proslavo se vrsti in veliki svetnik povsod pritegne k sebi ogromne množice ljudstva in zbere okrog sebe odlične zastopnike vseh stanov.

Da se še sami bolj vnamemo za sv. don Boska in vzljubimo njegove ustanove, preglejmo na kratko potek nekaterih don Boskovih slavnosti v nam najbolj znanih deželah.

Avstrija

Avstrija, ki ima deset salezijanskih zavodov, med temi štiri na Dunaju, je počastila don Boska svetnika kot malokje drugod.

Slovesna tridnevnicca na čast novemu svetniku se je vršila v štiridesetih cerkvah. Pridigarji, ki so se pred tridnevnicco zbirali v salez. zavodu ter prejeli tam pismene nasvete in navodila, so poudarjali predvsem važnost in potrebo svetnikovih vzgojnih ter moralnih načel pri vodstvu sodobne mladine. Sam kardinal Innitzer je vzpodbujal pridigarje, naj približajo ljudstvu tega velikega svetnika in vlijejo posebno mladini zaupanje in pobožnost do njega.

Glavna slovesnost in zaključek teh svečanosti pa se je vršil v stolnici svetega Štefana.

Slovesni pontifikalni sv. maši, ki jo je daroval kardinal Innitzer, je prisostvoval zvezni predsednik avstrijske republike Miklas s številnimi zastopniki vlade. Prostorne ladje ogromne katedrale pa so napolnili verniki in dolge vrste uniformirane mladine z zastavami in prapori.

Pri sv. maši je pel katedralski zbor Brucknerjevo mašo in Gollerjev Te Deum pod vodstvom profesorja Walterja.

Tej zgolj cerkveni slavnosti je popoldne sledila akademija z izbranim programom.

Kardinal in predsednik govorita

Veličastne popoldanske akademije v veliki dvorani Musikvereina se je poleg mnogoštevilnih gostov udeležil tudi predsednik Miklas in kardinal Innitzer.

Nj. Em. kardinal Innitzer je zbranim spregovoril navdušene besede o don Bosku

stanov v veliko mednarodno in nadnaravno družino; gradil je mostove med narodi in narodi, med ljudmi in Bogom; učil je svet, da le s premagovanjem sebičnosti in zatiranjem krutosti pride do prave sreče. Naj pokaže proslava tega svetnika dobrotelosti nova pota za blagor in srečo posameznikov in domovine.

Sv. oče blagoslavlja zbrane množice na trgu sv. Petra.

in njegovem apostolskem idealu, ki se da strniti v dve besedi: vera in ljubezen. Dolgo je svet menil, je dejal g. kardinal, da more prebiti brez teh dveh mogočnih socialnih čednosti, dokler se ni končno v lastno škodo prepričal, da samo vera in ljubezen, ki imata svoj izvor v Bogu, moreta dati svetu mir. Don Boskovo delo nima samo velikanskih zaslug na humanitarnem področju, marveč predstavlja veliko križarsko vojsko, ki naj reši zapadni svet propada. Svetnik je zbral ljudi vseh

Za kardinalom je spregovoril tudi dolgoletni salez. sotrudnik in sedanjí predsednik republike Miklas ter povzdigoval don Boska, njegove zasluge in potrebo njegovih ustanov za sodobno mladino. Ta moderni svetnik, je dejal predsednik, je svetel vzor apostolske delavnosti za naše čase. Njegova skrb za zapuščeno mladino velemest je postala danes apostolat, ki zavzema ves svet. Njegova gorečnost do duš, združena s stalno gmotno podporo dečkov, je neovrgljiv do-

kaz vsesplošne dobrodelnosti katoliškega duha. Danes so vsi prepričani, da je za prenovitev družbe treba zajeti človekovo notranjost z njenimi interesi, z njegovo dušo. Tudi države morajo biti prepričane o tej dolžnosti; sami zakoni ne zadostujejo; važno je, kakšen duh jih preveva in v kakšnem duhu se izvršujejo.

Edino zares krščanski svet bo imel trajen mir in blagostanje. Edino potrebna in pravična vzajemnost in skupnost je tista, ki človeka veže na Boga. Edino srečno: na politika je, kakor je dejal don Bosko, politika očenaša.

Oficielni govornik pri akademiji, benedikt. opat Peichl, je zaključil svoj programatičen govor z željo, naj se prva cerkev, ki jo bodo zidali na Dunaju, posveti don Bosku.

Pri muzikaličnem delu akademije, ki jo je vodil organist pri sv. Štefanu, profesor Walter, so sodelovali razni dunajski zbori in najboljši solisti iz opere. Ob koncu akademije so zapeli Verdijev Te Deum.

Mladinski praznik

Naslednjo nedeljo — 13 maja — pa je praznovala dunajska mladina proslavo kanonizacije sv. don Boska. V popoldanskih urah so korakale po dunajskih ulicah urejene vrste dečkov in mladeničev v uniformah in s prapori proti cerkvi sv. Štefana. Vodil jih je organizator dunajske mladine Mons. Morzinger.

Tej mladinski verski manifestaciji je prisostvoval tudi predsednik Miklas in apostolski nuncij Mons. Sabilia. Ko je nuncij med petjem Ecce Sacerdos prišel skozi vrste mladine, ki je prenapolnila ogromno svetišče, je več tisočglava množica mladine zapela Marijino pesem, da je odmevalo od sten in se tresla cerkev. Nato je stopil na leco Mons. Morzinger in jim navdušeno govoril o sv. don Bosku ter jih vzpodbujal, naj postanejo Kristusovi vojaki in apostoli dobrega tiska,

Don Bosko med svojimi godci.

kakor je bil don Bosko od svoje mladosti sem vojak Kristusov ter borec za pravice njegovega namestnika papeža. — Dal jim je navodila, kako naj razširjajo katoliški tisk, kako naj se po don Boskovem zgledu krepijo v sveti Evharistiji, da bodo ostali močni v veri, pogumni in zvesti v boju za vero in ljubezni do Kristusovega namestnika na zemlji.

Po govoru so skupno zmolili confiteor, nakar jim je apost. nuncij dal papežev blagoslov. Ko je nuncij odhajal, je mladina navdušeno vzklikala svetemu očetu in nunciju.

Ta mladinski praznik je bil najlepši zaključek vseh dunajskih slavnosti na čast apostolu in zaščitniku mladine svetemu Janezu Bosku.

Slovaška

Podobno kakor na Dunaju, se je vršila don Boskova slavnost na Slovaškem v Bratislavi in v Banjski Bistrici. Mimo velike množice slovaškega ljudstva je vzbujala pozornost posebno mnogoštevilna moška mladina, ki se zbira v novem sal. zavodu v Bratislavi. Na te mladeniče in dečke je imel nagovor veliki salez. so-trudnik škof dr. Jantausch.

O slavnostni akademiji pa so slovaški listi polni hvale. Posebno poudarjajo, kako salezijanci dobro razumevajo don Boska in tolmačijo njegovega duha, ki je zajel vsega mladega človeka. „Poka-

Audienca salezijancev in salezijanskih sotrudnikov v cerkvi sv. Petra v Rimu.

zali so navzočim, da njih življenje ne sestoji zgolj iz molitve, spovedi, ampak so dokazali, da razumejo današnji moderni čas tudi od druge plati; duha oblikujejo vsestransko: gojijo godbo, petje, gledališče, šport in tako skrbijo tudi za razvoj telesa.“

Iz teh kratkih poročil vidimo, da sveti don Bosko pridobiva vedno več častilcev in občudovalcev ter tako pripravlja svojim sinovom in sotrudnikom obširna nova polja, kjer si bodo v obilnem delu in trudu lahko pridobili vence zmage. Mi pa od svoje strani storimo vse, da bomo

vredni tako velikega očeta ter se zato pripravljamo, da stopimo nekoč pogumno in odločno na ta polja, in zarezemo vanje nove brazde, iz katerih naj požene zlato klasje za božje žitnice.

Don Boskove slavnosti na Poljskem

Salezijanske ustanove na Poljskem so se v zadnjem desetletju po vojski silno razmahnile in pomnožile. Danes imajo Poljaki že preko trideset salezijanskih zavodov s cvetočimi srednjimi in strokov-

nimi šolami. Don Boskovo ime je znano tudi že med širokimi plastmi poljskega naroda, k čemur je pripomogla dobra organizacija sotrudstva in pa poljski Salezijanski vestnik, ki vsak mesec v deset tisočih roma med ljudstvo. Zato je razumljivo, da so bile don Boskove slavnosti ob priliki njegove kanonizacije zelo veličastne. V Varšavi je vsem slovesnostim prisostvoval apostolski nuncij Marmaggi in drugi odlični škofje. V Ostšešovu je bil navzoč sam kardinal Hlond, primas poljski. V Pšemišlu so prvih šest dni devetdnevnice vsak dan priredili propagandno akademijo, tako da so se je mogli udeležiti vsi sloji ljudstva. Pa tudi drugod so se neštivilne množice udeleževale don Boskovih slavnosti obenem s cerkvenimi, civilnimi in vojaškimi oblastmi. Vse poljsko časopisje je tedaj veliko pisalo o novem svetniku.

Češka

Na Češkem so o don Bosku o priliki njegove kanonizacije pisali vsi listi, celo taki, ki so po svoji usmerjenosti katoličanom neprijazni.

Proslave don Boskove kanonizacije so se vršile v raznih mestih. Eno od teh so priredili in vodili celo študentje.

Največja slavnost, ki bo še poznim

rodovom klicala v spomin zgodovinski dan don Boskove kanonizacije, pa se je vršila v velikem industrijskem mestu v Moravski Ostravi, kjer so na ta dan položili v dobršen del že zgrajenega velikega salez. zavoda temeljni kamen, ki ga je blagoslovil sam olomuški nadškof dr. Prečan v navzočnosti mnogih drugih cerkvenih in svetnih dostojanstvenikov.

Po želji dobrotnikov bo zavod dograjen najbrž še letos.

Don Bosko med Hrvati

Dolgo je že temu, kar je don Bosko poznan tudi med našimi brati Hrvati. Saj delujejo njegovi sinovi že 12 let v Zagrebu, zdaj že kar v dveh domovih. Don Boskovo delo je našlo razumevanje tudi pri najvišjih cerkvenih dostojanstvenikih. Veliki sin tega naroda, sarajevski nadškof dr. Jan. E. Šarič je ob priliki don Boskove kanonizacije v „Katoličkom tjedniku“ izdal razglas, naj bi si vsi župni uradi, šole in vzgojni zavodi nabavili sliko velikega vzgojitelja don Boska. — Prevzvišeni g. nadškof je tudi odličen in priznan hrvaški pesnik. Spominu velikega našega svetnika se je oddolžil s toplo pesmijo, v kateri opisuje don Boskove sanje.

Iz naših misijonov

*Salezijanski misijonar g. Jožko Kerec
nam pripoveduje:*

Kako so hudiča z belcebubom izganjali

Tukaj v naši bližini živi poganska delavska družina. Nekoč je vse skupaj prevzela čudna misel, češ da hudobni duhovi strašijo v njihovi hiši. Večkrat so slišali neki ropot in videli rdečo prikazen. Takim pojavom Kitajci enostavno pravijo „Kvaj“, po naše — hudič; nas misijonarje pa počaste z naslovom „fau Kvaj“ — tuji hudič —

Ko je družina uvidela, da jo preganjajo hudobci, se je zatekla k „boncu“ — poganskemu svečeniku — s prošnjo, naj ujame hudobo in jih reši nadloge. Res prispe bonec nekega večera v hišo. Vse mu razkažejo: kje ropota, kje se javlja prikazen itd. Bonec s skrbno preiskavo dožene, da so se v poslopju nastanili trije hudobci in ne samo eden. Zaprosi za tri

črne steklenice z zamaškom in se pripravi, da bi spravil vsakega hudobca v eno. V sobi napravi temo, trdno zapre vrata za sabo, zgrabi steklenico v roko, maha z njo po zraku in kriči kot obseden —

Čez nekaj trenutkov se ustavi in zakriči prestrašenim domačinom, ki so stali pred vrati in nestrpni čakali na izid čudnega obreda, da je že ujel enega izmed zlodejev in ga ima v steklenici. Steklenico skrbno zamaši, da bi hudobcu hitro zmanjkalo zraka. Ukaže jo položiti v vežo. Zopet ponovi dirko. Kriči in maha po izbi in čez pet minut je že na varnem drugi hudič. Trdno zamašenega poda v vežo. Zunaj stoječi so trepetali in strmeli nad močjo, ki jo ima bonec nad hudobci. Saj jih kar v steklenice zapira. Vsa soseska se je zbrala, strme je buljila v vrata; zraven pa je bila pripravljena zdirjati na svoje domove, če bi se kakšnemu hudobcu posrečilo pognati zamašek v zrak in priti na svobodo. Seveda, ker je bila tema in

steklenice črne, ni nihče mogel videti, kakšna sta zaprta hudobca.

Bonec vzame tretjo steklenico ter prične plesati in kričati po sobi, da ujame še tretjega nepridiprava. Ker je bilo zelo temno in je preveč divjal, je skočil na metlo za vrati. Z vso silo se mu metla zažene v obraz in ga rani na čelu do krvi, ki se mu pocedi po licih. Ves upehan in ponižan prišepa bonec z odprto steklenico v vežo in z grozo poroča, da je tretji hudič zelo velik, močan in hudoben, da ga je v svoji divjosti celo udaril po čelu; ni ga mogoče spraviti v steklenico. Naroči torej domačim, naj gredo to noč spat k sosedovim, sobo pa naj dobro zapro. Prihodnji večer bo namreč prišel z večjo steklenico. Vzel je še ostali steklenici in odnesel ujeta hudiča.

Prihodnji dan se vrne z mogočno posodo. Domačini so sobo med dnevom uredili. Tudi nesrečno metlo so odnesli. Komaj se je zmračilo in je prišla ura duhov, je zaplesal bonec po sobi in kmalu pride ves vesel v vežo. Imel je na varnem tudi tretjega nepoklicanega gosta. Precej drago so mu plačali trud in gonjo za hudobci in bonec jo je veselo mahal s tretjo steklenico, saj je na lahek način mnogo zaslužil. Naslednje jutro je pa družina opazila, da je iz mizice zmanjkal ves denar. Seveda so bili obdolženi tatvine hudobci, ne pa bonec! Šli so torej prosit bonca, naj pogleda, pri katerem satanu je denar. Bonec pa se je po svoji stari navadi izvil, češ, da je moral o polnoči duhove izpustiti, da so s toliko silo sfrčali iz steklenic, da ni utegnil pretipati jim žepov.

Tako se je naš ubogi sosed sicer rešil „Kvaj - ev,“ a je zato izgubil ves težko zasluženi in prihranjeni denar. Mislim pa, da se več ne bo bal „Kvajev“, če ga bodo še tako preganjali v domišljiji; kajti taka stvar, loviti hudobce s pomočjo goljufivega bonca v steklenice, je zelo draga in si jo človek, posebno siromak, težko privošči.

Iskrene pozdrave vsem dobrim znancem v Evropi pošilja vdani

Jožko Kerec
salezijanski misijonar.

Kako se godi g. misijonarju na njegovi postojanki

V družbi duhovnika Petra Pomati in dveh klerikov Holandcev prebivam med kristjani in pogani v „Šiu Čov“. Imamo

kolegij sv. Janeza Boska, v njem je ljudska šola, gimnazija in tehnična šola. Dečkov je približno dvesto, njihovo število pa iz dneva v dan narašča. Med njimi je 46 kristjanov, ostali so še pogani. Šole so javne, pod nadzorstvom gubernatorja; zato je med poukom prepovedano govoriti o kakršnikoli veroizpovedi. Zasebno pa, izven pouka, lahko mirno govorimo o katolicizmu, tudi v razredih.

Brž ko sem prispel semkaj, sem preizkusil svoje dečke, koliko imajo pojmov o Gospodu Jezusu Kristusu. Mnogi niso ničesar vedeli povedati o naši sv. veri in zapovedih. Zbiram jih na določenem prostoru enkrat na dan in jih poučujem o temeljnih resnicah. Ker so mnogi izvrstno nadarjeni, si v teku meseca mnogo zapomnijo. Vedno jim pa tudi naročam, naj vse, kar so se naučili, razložijo tudi svojim domačim.

Naši skrbi je poverjen ves okraj „Hok Kong“ z maloštevilnimi kristjani, in tem oznanjamo blagovest. Ob nedeljah vabimo v cerkvico moške in ženske, dečke in deklice. Hitro privro skupaj in z veliko vnemo poslušajo. Učim jih skrivnosti presvete Trojice, očenaš, angelski pozdrav in veroizpoved. Apostolsko vero jim razlagam v odlomkih, potem jih vprašujem, ali vse verujejo. Z rokami prekrizanimi na prsih, mi enoglasno zatrjujejo, da vse trdno verujejo. Vedno jih učim, da če verujejo vso veroizpoved, jih lahko imenujem kristjane. Govorim jim o deseterih zapovedih in ponavljam, da je v njih obsežena vsa naša krščanska postava. Vsak, ki izpolnjuje postavo, kolikor more, je pošten kristjan in ima zagotovljeno zveličanje. Kdor jo pa zanemarja, ni kristjan in njegova pot pelje v pogubljenje. Čudijo se bodisi novokrščenci, bodisi pogani, kako sveta in vzvišena je katoliška vera, kako je dosledna in skladna z razumom.

Največje naše upanje je mladina. Neverjetno je, kako velike in lepe sadove obrodi v njej zakrament sv. krsta. Trdno upam, da bo mladina z božjo pomočjo veliko boljša kot njeni starši. Ko smo v eni vasi postavili kolikor mogoče trdne temelje naši sv. veri, se podamo v drugi kraj in sladka nam je zavest, da smo Kristusovi apostoli. Ah bratje, tudi tukaj je krdelo laži-svečenikov, ki z neumnimi vražami skušajo očuvati svojo vero in jo delajo privlačno z raznovrstnimi bedarijami.

Dosledno in besno se bore proti naši sveti stvari. Zato so mi glede njih vedno v mislih besede Davidove: „Reši me, o Gospod, zakrknjenega in krivičnega človeka.“ Samo v tem so edini med sabo, da je treba na debelo varati preprosto in neuko ljudstvo. Prigodilo se mi je, da sem prišel v njihovo „pagodo“ -svetišče. Stalo mi je nasproti hipoma mnogo boncev svečnikov. Vprašal sem jih, kaj jim ukazujejo bogovi za srečno življenje. Vnel se je med njimi živahen prepir, kdo naj mi odgovori. Slednjič poverijo zadevo enemu starejših. Starec me je na orijentalški-farizejski način vprašal: „Kaj zapoveduje vam kristjanom vaše božanstvo?“ Spoznal sem njegovo zlobnost in mu odvrnil, da ne odgovarjam, dokler ne odgovori on, saj je bil prej vprašan. Polagoma je izpovedal, da jim bogovi ukazujejo dvoje: vzdržati se krávjega mesa, ker se v kravji podobi skrivajo bogovi, drugič, da jim morajo vsak dan žrtvovati. Nato sem jim pa jaz „zapel“ našo apostolsko vero, deset zapovedi, kaj

so nebesa, kaj je pekel, kdo bo zveličan, kdo pogubljen. Zopet se je vnel med njimi prepir in sad je bil ta, da so mnogi z mano. Tako sem končal obisk v pagodi.

Gotovo mi Bog pošilja vse mnoge dobrote zaradi vaših vnetih molitev, dragi bratje in sestre! Zaupajoč vašim molitvam se podajam v sredino poganov in zaupanje me ne vara. Hvala vam iskrena za vašo dobrotljivost in ljubezen. Končam skromno pisemce. Boga prosim, naj nas nekoč zopet združi, ker nas je sedaj ločil radi besede, ki jo oznanjam tako daleč od vas. Želim, naj rosi na vas vse v daljni Jugoslaviji božji blagoslov! Bog z vami, naj spremlja mene, naj nas druží tukaj in nekoč tam, kjer bomo gotovo našli večni mir in popolno radost, saj bomo pri Njem, pri Bogu.

Šiu Čow, na praznik sv. Tomaža Akvinskega, 1934.

Vaš najmanjši in nevredni brat

Jožef Kerec
salezijanski misijonar.

Po salezijanskem svetu

Argentina. V Argentini so se na don Boskovo proslavo kar najslovesneje pripravljali.

Argentinska vlada je na rimske in turinske slovesnosti poslala svojega zastopnika Dr. De Strada. To je uradno priznanje salezijanskega delovanja v argentinski republiki od leta 1875., kjer so se prvi misijonarji, namenjeni v Patagonijo, izkricali. Pokristjanjenje in civiliziranje Patagonije in Pampe je izključna zasluga don Boskovih sinov. Danes je poleg številnih misijonskih naselbin med Indijanci 80 zavodov, v katerih se vzgaja mladina za Cerkev in domovino. Po vsej Argentini, zlasti pa v Buenos Aires so se vršile velike proslave na čast sv. Janezu Bosku.

Santiago, Čile. V Čile so imele don Boskove proslave državen značaj. Predsednik republike je izdal naredbo, da se morajo po vseh učnih zavodih vršiti predavanja s slikami, ki naj mladini predstavijo velikega njenega prijatelja in vzgojitelja. Zlasti pa naj se povdarja delovanje salezijancev na polju civilizacije v čilski republiki.

Moravska Ostrava. V tem velikem črnem češkem mestu, nad razsežnimi premo-

kopi in med visokimi tovarniškimi dimniki, si je don Bosko izbral prostor za svoje delovanje. Prav te dni so njegovi sinovi dokončali zidavo velikega zavoda, kjer se bo zbirala mladina, potrebna Boga, veselja in tople besede. — Oči vseh tamkajšnjih salezijancev so uprte tudi v njihovo prestolico, v zlato Prago. Bog daj, da bi kmalu vse dozorelo! — Duša vsega gibanja na Češkem je vam dobro znani dolgoletni rakovniški prefekt preč. gospod Stuchly. Popolnoma siv je že, pa kljub temu še vedno mladeniško živahen in poln novih načrtov za razširjanje božjega kraljestva. Slovenski salezijanci smo mu dolžni trajno hvaležnost.

Rim. 32 bodočih misijonarjev, ki so v Rimu, v zavodu za širjenje vere, dovršili bogoslovne nauke, pripadajoči 14 narodnostim, je šlo pred odhodom v svojo domovino po običaju k svetemu Očetu po apostolski blagoslov.

Sveti Oče jih je toplo nagovoril, voščil jim je srečno pot ter jim priporočil za zgled apostolske gorečnosti in za zaščitnika don Boska. Dal jim je za spomin svetinjice z don Boskovo podobo.

Iz naših zavodov

Radna

Na Radni je don Boska ovenčal 28. april. A to blagim srcem naših sotrudnikov in sotrudnic ni bilo dosti.

Don Bosko mora tudi drugam.

Bilo je drugo nedeljo v maju. Don Bosko si je izbral ta dan, da poroma iz našega doma tja na štajersko stran v Sevnico, ki ga hoče imeti v svoji sredini, da tam zakraljuje in deli milosti. Saj ima prav iz tega kraja mnogo dobrotnikov in prijateljev.

V svečanem sprevodu smo tega dne prenesli don Boskovo sliko v Sevnico.

Kolesarji na okrašenih kolesih so otvorili sprevod. Dolga vrsta dečkov našega nedeljskega oratorija je z veselimi obrazi korakala za njimi ob prijaznih zvokih domače godbe. Za njimi se je razvrstil „mali“ in nato „veliki“ kler. Za vsem tem pa je v cvetju blagoslavljal don Bosko svoje sinove, dobrotnike, zlasti pa ljubljeno mladino. Pred sliko in za njo so dolge vrste pele in molile v čast velikemu svetniku. Prišli smo do savskega mostu. Tu je pa prišla don Bosku nasproti druga procesija iz sevniške strani: belo oblečeni otroci, Marijine družbe in velika množica vernikov z g. kaplanom na čelu. Oba sprevoda sta se združila v mogočen val, ki je napolnil vso cesto od te strani mostu notri do prvih hiš Sevnice. Med veselimi petjem, pobožnimi molitvami in blagoslavnim igranjem godbe smo ponesli nato svetnikovo sliko v župno cerkev, kjer smo jo postavili na oltar.

G. pridigar je nato orisal don Boskovo delovanje za blagor duš in izpodbujal vse navzoče k velikemu zaupanju do novega velikega svetnika. S sv. mašo, pri kateri je pel naš zbor z Radne, je bila slovesnost končana.

Pa je zopet preteklo štirinajst dni in Radna je doživela ponovno lep dan — praznik Marije Pomočnice. Nebo sicer ni bilo jasno, skoro ves dan je dež nalahno škropil, a dan je bil vkljub temu lep, ker ga je razsvetljevalo sonce ljubezni do nebeške Matere, ki je silila ljudi, da so se navzlic slabemu vremenu tako obilno udeležili praznika svoje Kraljice. Dopoldan smo počastili Marijo s službo božjo na hodniku, kjer nam je preč. g. Kurent z ognjeno besedo v kratkih obrisih podal življenje velikega Marijinega častilca don Boska. Povdarjal je zlasti

njegovo veliko zaupanje v Marijino pomoč, s katero je don Bosko dovršil tako ogromna dela. Višek praznika pa je bila popoldanska procesija. Dež je padal neprenehoma. Ljudje so vpraševali: ali bo procesija ali je ne bo? Pridigar, preč. g. Meze z Rakovnika, govori zopet o don Bosku, o njegovih krepostih, pridiga traja, traja, a dež ne neha. A procesija bo vkljub temu! Ko ljudstvo to po končani pridigi izve, je bilo vidno vzradoščeno. Procesija s kipom Marije Pomočnice se je zvrstila ter se pod vodstvom preč. g. Kurenta iz Leskovca pomikala po parku in se vrnila v zavod. Ginljiv prizor se je nudil očem po končanem blagoslovu, ko je hotel vsak dobiti vsaj majhen spominček od Marije. Ljudje so trgali cvetje pri Marijinem kipu ter ga pobrali tudi do zadnje bilke.

Po procesiji so krožkarji iz našega oratorija pripravili v gledišču nekoliko razvedrila z igro: „Mlini pod zemljo“.

Drugi dan po prazniku pa smo doživeli nekaj nenavadnega. Okoli druge ure popoldne privozi pred zavod auto in nepričakovano izstopita prevzv. g. nadškof zagrebški dr. Ante Bauer in nuncij iz Belgrada, prevzv. gospod dr. Herm. Pellegrinetti v spremstvu svojega tajnika Vračajoč se iz Marijinega Dvora pri Račeh, kjer sta prisostvovala slavnosti v čast sv. Marillac, sta blagovolila obiskati tudi naš zavod.

Hitro smo se zbrali v naši dvorani, da zapojemo par pesmi. Zapeli smo prvo, drugo, nato smo pa na željo prevzvišenega nadškofa zagrebškega zapeli Marijino: „Lepa si, lepa si, roža Marija“, pri kateri nam je prevzvišeni krepko pomagal. Visoka dostojanstvenika sta si na hitro ogledala zavod, medtem pa je godba zaigrala par veselih koračnic.

Dostojanstvenika sta se tudi odzvala povabilu in sta se dala pred zavodom z nami slikati. Takoj nato pa ju je auto odpeljal naprej proti Zagrebu. Visokima dostojanstvenikom se prav iz srca zahvaljujemo za visoki obisk.

Praznik Marije Pom. na Rakovniku.

Kako globoke korenine je češčenje Marije Pomočnice pognalo v slovenskem ljudstvu, nam priča letošnji veličastni praznik Marije Pomočnice na Rakovniku, ki se je najslovesneje obhajal na binkoštni ponedeljek 21. maja. Že v soboto, še posebno pa

v nedeljo

so se začele zgrinjati proti rakovniškemu svetišču neštete procesije pobožnih romarjev iz vseh krajev Slovenije. Največ se jih je pripeljalo z Dolenjskega; iz posameznih župnij celo po več sto. Prav tako je bilo številno zelo zastopano Posavje, za katerim ni zaostajala Gorenjska. Zato se je že na dan pred praznikom zgrnilo na Rakovniku tisoče in tisoče pobožnih romarjev.

Zvečer se je pri lurški votlini vršila slavnostna akademija v proslavo Marije Pomočnice in apostola njenega češčenja, sv. Janeza Boska. V popolnem mraku se je zvrstila zares veličastna rimska procesija mimo cerkve po bližnjih ulicah. Toliko je bilo udeležencev s prižganimi svečami v rokah, da so poslednji komaj odhajali od lurške votline, ko so se prvi po tričetrturni poti že vračali v razkošno razsvetljeno svetišče. Kakih 300 ljudi se je uvrstilo v to veličastno procesijo, ki bi bila še vse lepša, če bi vreme ne pričelo motiti slovesnosti.

Rimska procesija je vsako leto nekaj veličastnega, tako da se čudovito dojmi gledalcev in udeležencev. Cela reka prižganih sveč utripaje valovi po bližnjih ulicah, vrsti se petje in molitve, zvonovi pritrkujejo, svetišče žari v stotinah svetlobelih žarnic, nešteto bakelj se v rdečkastih plamenih suklja iznad zavodske strehe proti nebu, okna se svetlikajo od raznobarvnih lampijončkov, bengalični ogenj pa vso to pestrost pretvarja v eno samo skrivnostno veličino.

A vsa ta slovesnost nikakor ne obstoji v sami zunanosti. Praznik Mar. Pomočnice mora delovati vse drugače: udeležencem hoče posredovati ne toliko ganotje in navdušenje, ampak milost in nadnaravno življenje. Učinkovati hoče predvsem

na globoko.

Po končani procesiji je stopil na prižnico preč. g. Josip Meze, ki je vernim poslušalcem v navdušenih besedah naslikal Marijo Pomočnico v luči letošnjega dvojnega jubileja: 1900 letnice Odršenja in don Boskove kanonizacije. Prelepo je pokazal njen odnos do Kristusovega odrešilnega dejanja in do dela mladinskega apostola sv. Janeza Boska. Pridigi je sledil slovesen blagoslov s petimi litanijami, katerim je glasno odpevala tisočglava množica v cerkvi in zunaj nje.

Nato se vso noč ponavljajo ginljivi prizori živoverne pobožnosti do nebeške

Materne in Pomočnice. Neprestano se v cerkvi vrstijo goreči častivci, ki prisostvujejo skupnim pobožnostim ali pa zapupno poklekajo pred Marijinim oltarjem. Večje število spovednikov ne more zmagovati ogromnega navala k spovednicam. Zjutraj ob treh se prične deliti sveto obhajilo in se skoro nepretrgoma deli na več krajih do desetih. Le tako je mogoče, da ta dan tisoče in tisoče ljudi pristopi k obhajilni mizi.

Maša se vrsti za mašo; navdušeno ljudsko petje in vzpodbudne govore prenašajo zvočniki iz svetišča po vsem obližju in tako more večina pobožnih romarjev opraviti na Rakovniku svoje pobožnosti.

V ponedeljek dopoldne

je imel ob 1/9. slavnostni nagovor inspektor jugoslovanske in češko-slovaške salezijske province, preč. g. dr. Fr. Walland. Pokazal je, kako je Marija vse, kar pač more ustvarjeno bitje sprejeti, prejela od Sv. Duha, tako da je bila največji umotvor dobrote in lepote božje. Prav zato in prav tako pa mi prejemamo vse milosti po njej, ki je delivka milosti; Sv. Duh deluje v nas takorekoč po Marijinih rokah. Kako uspešna je Marijina pomoč, najglasneje priča delo in življenje svetega Janeza Boska.

A kakor je Marija radi te odlike orodje Sv. Duha in se more imenovati pomočnica Kristusova pri odrešenju človeštva, tako je tudi naša naloga, da z njo sodelujemo za razširjanje kraljestva božjega.

Po govoru je opravil svečano službo božjo konjiški arhidijakon veleč. g. Tovornik ob številni asistenci duhovščine in navdušeni spremljavi 120 članskega zbora rakovniških gojencev in bogoslovcev in ubranega orkestra, ki sta dovršeno izvajala glasbene dele. Slovesno službo božjo je bilo po zvočnikih slišati vsenaokoli; oddajal jo je tudi radio.

Višek slovesnosti pa je bila

popoldanska procesija,

med vsemi tovrstnimi najlepša in najštevnejša.

Že pol ure poprej se je zgrnila na Rakovnik več ko 20.000 glava množica, ki je pazljivo poslušala izvajanje kapucina iz Škofje Loke, patra Rafaela Bogataja.

Nato se je začela ob gostem špalirju razvijati dolga procesija, ki se je blizu dve uri vila skozi Galjevico, po Orlovi ulici in Dolenjski cesti nazaj v Marijino cerkev.

Vodil jo je ob številni asistenci g. arhidijakon Tovornik Franc. V njej je stopalo okoli 500 salezijanskih gojencev in oratorijancev iz obeh ljubljanskih salez. zavodov, blizu 300 belooblečenih deklet, 55 klarie in prav toliko križarjev iz Bizovika in Šiške, ki so spremljali kip Mar. Pomočnice. Belooblečene gospodične, pestre narodne noše in številne redovnice, zlasti pa dolge vrste Marijinih družb z zastavami: vse to je dajalo posebno slikovit izraz tej lepi in očarujoči procesiji.

Ob zaključku vse slovesnoti je mil. g. arhidijakon podelil navzočim blagoslov z Najsvetejšim kar na prostem, nakar so se začele množice razhajati.

Rakovnik. V letošnjem šolskem letu je na Rakovniku, v senci Marijinega svetišča, obiskovalo naše domače bogoslovno učilišče 46 bogoslovcev, slovenske, češke in slovaške narodnosti. 8. julija bo 7 izmed njih prejelo sveto mašniško posvečenje. Naslednje nedelje pa bodo v svojih župnih cerkvah stopali k oltarjem Gospodovim, da darujejo Bogu, ki razveseljuje njihovo mladost, svojo prvo daritev. Bog jih blagoslovi!

Cerkev sv. Terezije Deteta Jezusa na Kodeljevem

Moramo priznati, da je salezijansko sodelništvo neutrudljivo. Koliko se je trudilo pri gradnji Marijinega svetišča na Rakovniku, pa se ni naveličalo. Še vedno ga polni isti duh gorečnosti in požrtvovalnosti. Z nekim strahom smo poslali prošnje za sodelovanje. Salezijanski sodelniki in sodelnice so navdušeni pozdravili našo namero in obljubili svojo pomoč. In že delajo, že zbirajo, že žrtvujejo. Niso se ustrašili truda, ni jih oplašila denarna kriza. „Tudi z dinarji in s kovači se pride do velikih zgradb,“ so rekli, in to prepričanje jih krepi in navdušuje.

Za v zlato knjigo

Obljubili smo, da bomo imena tistih, ki darujejo ali zbero za kubičen meter zidu, namreč 300 dinarjev, objavljali od mesca do mesca v Salez. Vestniku. Od 1. maja 1934 do 15. junija so naslednji:

Mužan M., Radvljičica — Povše N., Radeče — Ambrožič Fran, Moste (400) — Pajer F., Ljubljana — Rozman Neža,

Vodmat — Š. I., Laško — Marinko Marija, Moste — Bizjak Rozalka, Moste — Š. A., Moste (400) — Neimenovana, Vodmat (1000) — Schubert Angela, Ljubljana — Neimenovana, Ljubljana (Josefinum) — Žancker Ana, Loka pri Mengšu — Neimenovana, Ljubljana — Neimenovana, G., Boh, Bistrica — Križnik Francka, Sv. Jurij ob Taboru.

Vsi ti bodo vpisani v „zlato knjigo“, ki se bo hranila v novi cerkvi. Več oseb je darovalo delno svoto. Imena teh bomo natisnili, ko bo svota za kubičen meter popolna.

Zakaj cerkev sv. Tereziki?

Mala sv. Terezija si je osvojila srca. Še ni dolgo, kar je umrla in že jo pozna in ljubi ves katoliški svet. Preden je umrla, je rekla, da v nebesih ne bo nikdar počivala, da bo vedno delala in pomagala tistim, ki bodo potrebovali njene pomoči. Od tega časa res ni nehala obisipati svojih častivcev s potrebnimi darovi. Ker je tako dobra, smo mislili, bo gotovo tudi tiste, ki bodo pomagali graditi njeno cerkev, obisipala z vsevrstnimi dobrotami in bo sama navduševala dobre duše, da bodo pomagale pri gradbi. Kakor se zdi, se nismo motili. Ze smo opazili navdušenje in prepričani smo, da bo število dobrotnikov raslo, in da Mala sv. Terezija ne počiva. Prepričani smo tudi, da bo sv. Terezika vsak dar bogato poplačala.

Sv. Terezika je tudi zaščitnica misijonov. Tudi radi tega smo želeli cerkev posvetiti tej ljubeznivi svetnici.

Kakšna bo cerkev

Nova cerkev bo obsegala 1154 kvadratnih metrov. Prostor za dečke in mladeniče, ki se zbirajo v Mladinskem domu, bo ločen od prostora, namenjenega za ljudstvo, toda tako, da bodo eni in drugi videli na glavnim oltar in na prižnico. Inženir, ki izdeluje načrte, je vzel za načelo svojemu delu: „Mladostna lepota“. Sv. Terezika je bila mlada, polna lepote. O tej mladosti in lepoti naj govori vsa zgradba!

Kdor daruje ali zbere 300 dinarjev, je poklonil Mali sveti Tereziji en kubičen meter zidu in bo vpisan v „zlato knjigo“. Lahko daruje tudi v obrokih.

Če poznate premožne osebe, ki radi darujejo za dobre namene, pošljite naslov na: *Vodstvo Sal. mladinskega doma — Moste, Ljubljana.*

Salezijanci v Zagrebu so te dni izdali obsežen življenjepis velikega prijatelja mladine „Don Boska“. Knjiga je pisana v prijetni hrvaščini in ima čez 300 strani. Okusno vezana v platno stane 50 Din. Dobi se tudi na Rakovniku. Vsem, ki se žele seznaniti z don Boskom, to toplo priporočamo.

Kotiček bivših gojencev

Bivši gojenci se pripravljajo na poživitev svoje Zveze. Mnogo dobre volje je med njimi, sinovskega zaupanja v Marijo in don Boska, zato se po pravici lahko nadajamo, da bodo v svojem plemenitem stremljenju tudi uspeli. Naj jim bo don Bosko varuh in vodnik!

Naše sestre

Tudi one se oglašajo iz tujine. Zgovorile so si kotiček v Vestniku, ki jim ga bomo prav radi odstopili. Žele delovati med našo slovensko žensko mladino, kakor salezijanci med moško. Treba bi bilo v kakšni Ljubljani, Mariboru, ali kje drugje v predmestju primerne hiše. — Kdo jo bo dal?

Razveseljiv dogodek

V Pečah pri Moravčah so 27. maja kronali kip Marije Pomočnice. Kako in kdaj je prišel ta kip v peško cerkev, nikomur ni znano. Sedanji gospod župnik, goreč častivec Marije Pomočnice, ga je dal lepo prenoviti in naročil je dve kroni za Jezuščka in za Marijo. Kip je dne 29. majnika letošnjega leta slovesno kronal salezijanec g. Luskar Anton. Razvila se je nato lepa procesija, čeprav je vreme nekoliko kvarilo navdušeno razpoloženje. Pečani so srečni, da imajo tako blizu svojo Pomočnico.

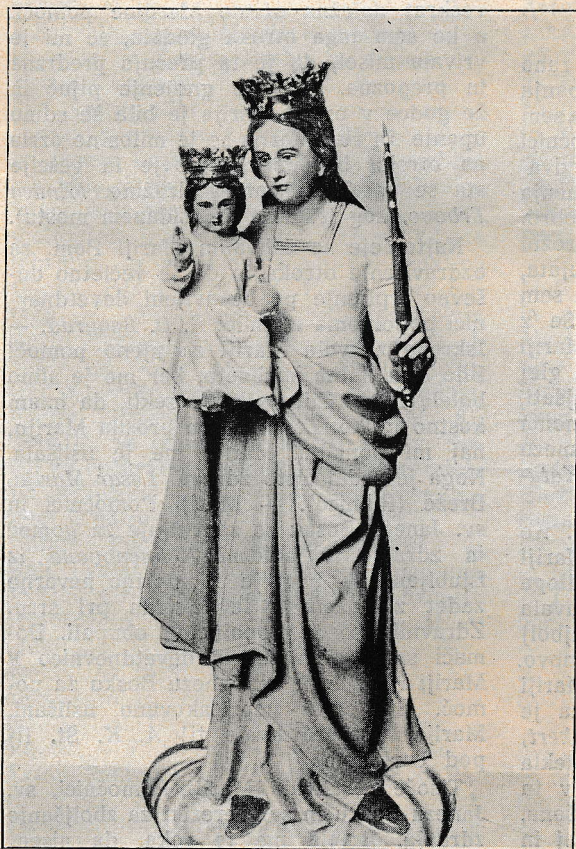
To je menda prvi slučaj na Slovenskem poleg salezijanskih zavodov, da se je vršila procesija s kipom Marije Pomočnice kristjanov tudi v podeželski župniji. Kako vesel je bil don Bosko ta dan, ko je z visokih nebes gledal slavo velike svoje Pomočnice! Česa si je za življenja bolj želel, kakor da se razširi njena čast po vsem svetu? Skromne Peče so dale prelep zgled, ki je zares posnemanja vreden. — Marija ne bo ostala dolžna gorečim župljanom. Tako se je izkazala pomočnico kmalu po svoji proslavi prav v Pečah. Poslušajte, kako je bilo!

Zahvala Mariji Pomočnici

Levičnik Anton, posestnik na Preteržu, h. št. 3, župnije Peče, in *Levičnik Pavla*, roj. Mal, veselo naznanjava, da je najin sedem mesecev star sinček Štefan na priprošnjo Marije Pomočnice v Pečah ozdravel. Bil je tako bolan, da je kar hiral. Spal je silno malo in skoro nič užival. Bil je mrtvaško bled, da ga je bilo res žalostno giedati. En teden po kronanju in blagoslovitvi Marijinega kipa, to je 3. junija, smo ga prinesli v Peče v cerkev, kjer je dobil blagoslov Marije Pomočnice, in smo takoj začeli opravljati devetdnevno po navodilu sv. Janeza Boska. Tretji dan po tem se mu je zboljšalo in je sedaj ves vesel, trden in živahen. Izginila je žalostno bleda barva, lahko uživa vsako hrano in ima lahko in mirno spanje. Naj bo za to veliko dobroto očitno izražena Mariji Pomočnici najina velika zahvala.

Resničnost zgoraj navedenih podatkov potrjuje župni urad v Pečah, 23. 6. 1934.

Jakob Ogrizek
župnik.

Milosti Marije Pomočnice.

Imel sem težko pljučnico, tako da sem skoraj obupal, da bi še ozdravel, in v tem stanju sem se zaupno obrnil do Marije Pomočnice in sv. Janeza Boska, da bi mi pomagala, in nisem se varal. V kratkem času se mi je obrnilo na bolje, sedaj sem popolnoma zdrav. Iz vsega srca se zahvaljujem Mariji Pomočnici, ker je uslišala mojo prošnjo. *I. Ž., Volaka.*

Prisrčno se zahvaljujem Mariji Pomočnici, sv. J. Bosku in angelskemu dečku Dominiku Saviju za uslišano prošnjo. Hudo me je bolel vrat. Dva dni sem ležal, tretji dan sem šel nekoliko ven. Zvečer me je pa pričelo hudo trgati po ušesu. Sedaj sem bil že docela obupan, da bom moral k zdravniku. Obrnil sem se k Mariji Pomočnici. Začel sem opravljati devetdnevnicu Njej na čast in kmalu sem bil uslišan. Takoj po opravljeni devetdnevnicu nisem čutil nobenih bolečin več. Prisrčno se zahvaljujem sv. Jan. Bosku in Mariji Pom. za pomoč. *Gerjevič Jožef, Artiče pri Brežicah.*

Imela sem zelo veliko in odprto rano na nogi, tako da ni bilo nobenega upanja več, da bi mi noga ozdravela. Zatekla sem se k naši dobri mami Mariji Pomočnici z devetdnevnicu. Opravila sem jo že dvakrat, pa še ni bilo nikakršnega znamenja na boljše. Tedaj dobim od svojih dobrih prijateljev pismo, kjer mi pošljeta rožni venček ran Jezusovih ter me spodbujata, naj ga pogosto molim. In še tisti dan sem ga začela moliti v devetdnevnicu. Še z večjim zaupanjem sem se zatekla k Mariji Pom. in k sv. J. Bosku za pomoč. In glej čudo, rana se je začela takoj manjšati, v štirih tednih se mi je noga popolnoma zacelila. Zato se Mariji Pom. in sv. Janezu Bosku prav prisrčno zahvaljujem. *Katarina Kolarič, Novi Sad.*

Večkrat me je silno bolela glava. Ko sem se pa zatekla po pomoč k Mariji Pom. na Rakovniku, je ta velika nadloga izdatno ponehala. Zato pa večna zahvala Tebi, najmogočnejša Gospa in najbolj usmiljena Mati! *Marija Pođboj, Adamovo.* — Iskreno in javno se zahvaliva Mariji Pom. in sv. Janezu Bosku, da nama je oče ozdravel. *Minka in Anica Cokert, Ljubljana.* — Bolela me je noga. Zatekla sem se k Mariji Pom. in opravila v ta namen devetdnevnicu. Bila sem uslišana. Zdaj se z zaupanjem obračam k Njej in

jo prosim za pomoč še v neki drugi važni zadevi. *Marijina družbenka iz Poljan nad Škofjo loko.*

Prisrčno se zahvaljujem Mariji Pomočnici. Moj mož je bil bolan na želodcu, sin pa je bil v bolnici operiran na slepiču. Šla sem na Rakovnik k Mariji Pomočnici in naročila devetdnevnicu. Bila sem uslišana. Takoj se je obrnilo na bolje in oba sta hitro ozdravela. A obenem se zahvalim za večkrat uslišane prošnje. *Peterlin Marija, Vel. Lašče.* — Bila sem nevarno obolela. Zdravnik mi je rekel, da bom morala na operacijo. Zatečem se k Mariji na Rakovnik in obljubim dar. Marija me je uslišala. Ozdravela sem brez operacije. Bodi ji vsa čast in slava vekomaj. *Neža Matjašič, Metlika.*

V oktobru minulega leta sem prosila v imenu mlade matere, da bi se opravila devetdnevnicu k Mariji Pomočnici za njene hudo bolnega sinčka. Bila sem že večkrat deležna očitne Marijine pomoči, a ko sem tega otroka gledala, se mi je vrivala misel, da je ta prošnja predrzna in prepozna. Imel je gnojenje pljuč in že godce v prsih. Marija je bila še edino upanje. In res, Marija se je milostno ozrla na otroka in mater, zdravje in veselje sta se začela vračati v družino. *Mimica Trbovc, Log (Radeče pri Zidanem mostu).*

Najtopleje se zahvalim Mariji Pom. za ozdravljenje otroka in da je večletno duševno trpljenje po opravljeni devetdnevnicu popolnoma izginilo. *R. D. Beograd.* — Iskrena zahvala Mariji za njeno pomoč! Bila sem bolna štiri leta, ker me je silno bolela noga. Zdravniki so rekli, da imam kostno jetiko. Zaupno sem prosila Marijo, naj mi pomaga. Marija me je uslišala. Noga je sedaj čisto zdrava. *Lesar Marija, Breže (Ribnica).* — Mariji Pomočnici in sv. Janezu Bosku se zahvaljuje za pomoč in zdravje v boleznih *Neimenovana* iz Ljubljane. — Brat je bil smrtno nevarno zadet z nožem v levo stran pri srcu. Zdravniki so že popolnoma obupali. Domači smo se zatekli z devetdnevnicu k Mariji Pom. in k sv. Janezu Bosku za pomoč. Bili smo nepričakovano uslišani. Marija, tisočera hvala ti! *A. K. Št. Ilj pod Turjakom.*

Tisočera zahvala Mariji Pomočnici, sv. Janezu Bosku in sv. Tereziki za zboljšanje zdravja. Bolela me je roka, da nisem

mogla nič delati. Prosim še nadalje trdnejšega zdravja in okrevanja, *Marija Vrtnik*, Osilnica pri Kulpi. — *Karpan Alojzija*, Zg. Krapje (Ljutomer), se zahvaljuje Mariji Pomočnici za ozdravljenje oči. *Zupančič Marjeta*, Sela pri Crnomlju, pa za prejeto zdravje.

Bila sem v hudi dušni stiski. Temne misli so me mučile do obupa. Zaupno sem opravila devetdnevno, in ne zastoj! Najboljša Mati je prišla v pomoč bednemu otroku. Vam vsem pa, ki vam je duša potrta in polna žalosti, ključem: „Potožite svojo bol z vsem zaupanjem Njej, ki še nikogar ni zavrgla, kdor je zaupno k njej pribežal!“ *Otilija Čepe*, učiteljica, Sv. Križ nad Mariborom.

Bila sem večkrat v hudih stiskah, v dušnih in telesnih. Skoraj čisto sem obupala, da zame ni več pomoči radi družinskih razmer in velike krize. Kar se zatečem z velikim zaupanjem k Mariji Pomočnici, sv. Janezu Bosku in sv. Tereziki in obljubim, da se bom zahvalila v Vestniku, ako mi izprosijo pomoč. Bila sem uslišana. Prosim še nadalje za milost in pomoč. *M. P.*

Zahvaljujem se Mariji Pomočnici kristjanov in sv. Janezu Bosku za prejete milosti pri vojaki. *Ivan Avsec*, Beograd. — Bila sem v veliki stiski, pa sem se zaupno obrnila s prošnjo k Mariji Pomočnici in sv. Janezu Bosku ter obljubila, da se bom zahvalila v Vestniku, ako bom uslišana. In res sem bila uslišana tudi sedaj. Torej spolnjam svojo obljubo, ter se očitno zahvalim in se priporočam za nadaljne milosti. *Pepca Jernejčič*, Planina pri Rakeku. — Najprisrčneje se zahvaljujem Mariji Pomočnici na Rakovniku in sv. J. Bosku za veliko pomoč v važni zadevi, kjer so vse posvetne moči odpovedale. *Marija Leskovar*, Oplotnica. — *M. K.*, Dramlje, se zahvaljuje Mariji in don Bosku za večkratno pomoč v dušnih in telesnih potrebah. — Prav tako tudi *Neimenovana* iz Mirne Peči.

Mariji Pomočnici, sv. Janezu Bosku in Mali Cvetki se zahvaljujejo za uslišane prošnje v raznih zadevah in se še nadalje priporočajo njeni pomoči: *Ivana Mlač*, Ljubljana. — *F. Č.*, Škofja Loka. — *Neimenovana* iz Št. Jakoba ob Savi. — *Neimenovana* iz Čemšenika. — *F. P.*, Vransko. — *A. O.*, Gorje. — *Sotrudnica* iz Mavčič. — *T. S.*, Sv. Kunigunda. — *Nemec Anton*, Šafarsko. — *Grahov Marija*, Št. Pavel. — *R. S.*, Boštanj. — *Jovan Jernej*, Trbovlje. — *Drstvenšek Marija*, Zabukovje

(Sevnica). — *Mrak Jožef*, Podgorje. — *Ablauf Ivan*, Šmartno pri Litiji. — *Neimenovana*, Vodice. — *Hrovat Angela*, Polzela. — *Plešnik Urša* in *Fajdiga Roza*, Preseka (Mozirje). — *Obrč Rozalka*, Raka. — *Tratar Minka*, Zagreb. — *M. K.*, Rakek. — *Podbevšek Marica*, Bohinjska Bistrica. — *Neimenovana* iz Gornjega Grada. — *P. M.*, Male Lašče. — *Brigelj Frančiška*, Čemšenik. — *Neimenovana*, Podgorje (Kamnik). — *M. P.*, Oplotnica. — *Žitko Frančiška*, Kamnik (Preserje). — *Germek Leopolda*, Dobravlje (Sežana). — *Pongračič Ivana*, Ptuj. — *Neimenovana*, Ljubljana.

Za srečno operacijo se zahvaljuje Mariji Pomočnici *S. A.* Ljubljana. Pravitako tudi *Neimenovana* iz Dobrepolj. — *I. M.* z Murskega polja se zahvaljuje Mariji Pom. za veliko milost in se sotrudnikom priporoča v molitev. — Tisočera hvala Mariji Pomočnici in sv. Janezu Bosku in sv. Tereziki za milost in pomoč. Že več ko osem mesecev sem imela na očesu bolezen. Naredila se je že rana. Pa z zaupanjem sem opravljala devetdnevno. Zdaj se mi je zboljšalo. Upam, da bo oko kmalu zdravo. *Vidmar Marija*, Ljubljana. — *R. R.* se zahvaljuje Mar. Pom. za srečno odvrnitev velike nesreče. — *K. Grzin*, Črnomelj, za uslišane prošnje. — *J. Š.*, V. V., se zahvaljuje Mariji Pom., sv. Janezu Bosku in sv. Tereziki Deteta Jezusa za srečno rešitev v važni zadevi. — *Sivec Marija*, Ljubljana, za prejeto zdravje. — *Albina Gašperin* se zahvaljuje Mariji Pom. in sv. J. Bosku za dvakratno uslišanje.

Mariji Pomočnici, sv. Janezu Bosku in Mali Tereziki se zahvaljujejo za zdravje in za prejeto pomoč v bolezni: *Pegan Marija*, Gabrije. — *Toni Berta*, Sv. Planina pri Zagorju. — *Neimenovana* iz Kamnika. — *Mole Franc*, Radeče. — *Neimenovana*, Sv. Martin pri Vurbergu. — *Jamšek Erva*, Studenec. — *Križman Valentin*, Ig. — *Svigelj Slavka*, Kožljek (Begunje pri Cerknici). — *M. O.*, Ljubljana, za srečen izid težke operacije. — *Bergant Marija* in *Benjamin*, Kodeljevo. — *Ana Stele*. — *J. Ž.*, Mirna peč. — *J. T.*, Kg. — *Testen Terezija*, Dol. Podboršt (Trebnje). — *Marija Možic*, Boštanj. — *Marija Gliha*, Št. Vid pri Stični. — *N. N.* za zdravje svojega očeta. — *M. Š.*, Rovte. —

Za uslišane prošnje se zahvaljujejo: *Matilda Dobida*, Lesce. — *M. Š.*, Polica. — *V. M.*, Sv. Jurij ob Ščavnici — *Neimenovani* iz Podmolnika. — *L. M.*, K. — *Jere Ana*, Križ (Tržišče). — *Starč Tere-*

zija, Ljubljana. — *M. E.*, Ljubljana. — *Neimenovana*, D. — *Breskvar Marija*, Dol. Hrušica, za srečen izid pri izpitu. — *M. T.*, Ptuj. — *M. P.*, Č. — *Mihael Omerzu*, Artiče. Iz hvaležnosti daruje Mariji zlato srce. — *P. M.* za pomoč v zamotani sodnijski zadevi. — *Zelenik Marija*, Ptuj. — *Marija Verdnikova*, Mojstrana. — *Frančiška Kavčič*, Ziri. — *Kukovec Marija*, Sv. Tomaž pri Ormožu, za rešitev iz smrtne nevarnosti. — *Neimenovana*, Sv. Lenart v Slov. goricah. — *Lešnik Polonca*, Begunje pri Cerknici, za pomoč pri izpitu. — *Romuald Gorenc*, Tržišče. — *Viktorija Srša*, Maribor. — *Kovač Alojzija*, Trbovlje. — *Fr. R.* Priporoča tudi v molitve razne zadeve, posebno spreobrnjenje odpadnika. — *Šmid Kristina*, Dobje (Slivnica pri Celju). — *Matija Sraka*, Lipovci (Slov. Krajina), se zahvaljuje za pomoč v pravdni zadevi in se priporoča v molitev. — *Neimenovana*, Maribor, za pomoč v boleznih in drugih težavah.

Uslišanje na priprošnjo SV. JANEZA BOSKA

Naredila se mi je precejšnja rana, ki mi je prizadejala hude bolečine. Zatekla sem se k don Bosku in ga prosila, naj me ozdravi. Začela sem opravljati devetdnevnic, na rano pa sem položila don Boskovo relikvijo v trdnem prepričanju, da bom ozdravela. Tretji dan sem se že počutila bolje, na koncu devetdnevnic sem bila že popolnoma zdrava. Pristrčna hvala! Sveti priprošnjik, prosim te, varuj me še naprej. *A. Z.*, Ljubljana.

Peternel Marjanca iz Gorenje vasi se zahvaljuje sv. Janezu Bosku, da ji je na njegovo priprošnjo ozdravela hčerka, ki je imela hudo vnetje možganske mreže. Zdravnik je bil že z gotovostjo napovedal najhujše. Da se to ni zgodilo, gre hvala edino le don Bosku! — Sv. Janezu Bosku se iskreno zahvaljuje za večkrat uslišano prošnjo *Primer Marija*, Kašelj.

V težki stiski sem obljubila zahvalo in se zaupno obrnila na don Boska, naj mi pomaga. In res Marija me je uslišala po

njegovi priprošnji, da se je vse na dobro obrnilo. *Slovenka v Ameriki*. — *Neimenovani* se zahvaljuje svetemu don Bosku, ki mu je v težki zadevi pomagal na čudovit način.

Neimenovan iz Brnika (Cerklje) in *T. P.* iz Ljubljane se don Bosku zahvaljujeta za srečno rešitev v težki zadevi. — *A. Z.*, Velike Lašče, za uslišano prošnjo. — *Martinčič Ivanka*, Št. Jernej, za uslišanje v zelo važni zadevi. — *Isto Pograjčevi* iz Celja.

Uslišanje na priprošnjo Dominika Savija.

Moj štiriletni sin Dušan je težko obolel. Po zdravnikovem nasvetu smo ga morali dati v bolnico. Njegovo stanje — tudi po mnenju zdravnikov — je bilo obupno. Častita sestra usmiljenka, ki je z vso skrbjo negovala malega bolnika, mi je svetovala, naj se zatečem k Mariji Pomočnici. Prosila sem nekega duhovnika, naj mašuje v ta namen. Slučajno sem dobila relikvijo božjega služabnika Dominika Savija. Hitela sem v bolnico in prosila sestro, naj dene relikvijo bolniku pod zglavje. Medtem sem pa skupno z otroki goreče molila k Dominiku Saviju. S težkim srcem sem se napotila drugi dan v bolnico. Toda kako sem bila vesela, ko sem zvedela, da je bolniku odleglo. Kdo drugi je mogel tu pomagati, kakor edino Dominik Savijo? Zdravje se je malemu Dušanu polagoma vračalo. Danes je popolnoma zdrav. „Ta me je ozdravil!“ pravi Dušan in pokazuje okoli stoječim sliko Dominika Savija. *Vilma Tomšič*, Ljubljana.

Iskrena hvala Dominiku Saviju za uslišanje v neki zelo važni zadevi. *M. V.*, Letuš.

V molitev se priporočajo: *Neka sotrudnica* iz Ljubljane, ki je v veliki stiski radi boleznih in pomanjkanja. — *P. M.*, (Boh. Bistrica), priporoča Mariji svojo mater, naj ji dá pravo spoznanje. — *Neimenovan* iz Dol. vasi. — *Fr. K.*, D. M. Polje, priporoča v molitev svojega sina, da bi mu Marija Pomočnica in sveti don Bosko izprosila milost spreobrnjenja. —

Opominjamo, da priloženo polo don Boskovega življenjepisa skrbno shranite. Zato pazite, da se ne zamaže, ne raztrga in ne izgubi!

Uredil dr. Franjo Knific. — Izdaja salezijanski inspektorat na Rakovniku v Ljubljani. Odgovoren za sal. inspektorat in sal. tiskarno Pavel Alfonz.

„ KNJIŽICE “

Ze več ko pol leta izhajajo pri nas vsakih 14 dni „Knjižice“. To so naslednice prejšnjih Vestnikovih prilog, ki so se med sotrudniki tako priljubile in udomačile, da so komaj čakali nanje. Ker pa zdaj z Vestnikom prihaja don Boskovo življenje, knjižic več ne bo. Zato vsem, ki količ kaj morete, priporočamo, da si jih posebej naročite.

Knjižice se dele v dve zbirki. Zbirka A, ki izhaja v začetku vsakega meseca, pri naša kratke spodbudne življenjepise in zgodbe. Zbirka B, ki izhaja sredi mesca, pa poljudno razlaga in brani katoliške verske resnice in navade. Doslej izšle

knjižice so bile povsod, kjer jim je mar resno berivo, prijazno in z odobravanjem sprejete. Tudi cerkvena oblast se je prav pohvalno izrazila o njih.

Obe zbirki staneta na leto 24 Din, ena zbirka pa 12 Din. Posamezna knjižica 1 Din. Če pa kdo naroči vsaj 10 izvodov skupaj, kar zelo priporočamo, pa pride posamezna knjižica na 0.80 Din s poštnino vred.

Sotrudniki! Sotrudnice! Na delo za dobro stvar! Tisk, knjiga je velesila. Toda treba je brati, širiti, priporočati. Bodimo vsi apostoli dobrega tiska, dobrih knjig.

KARG — VODENIK

MALA SKRIVNOST

KLJUČEK DO NOTRANJEGA ŽIVLJENJA

TRETJA IZDAJA

Mala skrivnost je res pravi ključek do notranjega življenja. Ze samo dejstvo, da je knjižica doživela tretjo izdajo, pove, da mora biti res nekaj lepega, privlačnega, posebnega. V knjižici ni nič suhoparnega razpravljanja, temveč samo kipeče življenje, kakršno živi večidel vsakdo izmed nas. Prijetno kramljanje te

kar nehote potegne za seboj in ti zbudi željo za posnemanje živih zgledov božjega otroštva. — Oprema knjižice je okusna, cena zelo nizka:

3 Din, za sotrudnike pa 2 Din.

Zdaj je že tudi izšlo obetano nadaljevanje Male skrivnosti z naslovom:

V ZVELIČARJEVI ŠOLI

UVODNI TEČAJ ZA NOTRANJE ŽIVLJENJE

I. ZVEZEK DRUGA IZDAJA

Kakor o Mali skrivnosti tako velja tudi o tej knjižici vse, kar smo zgoraj povedali. Kdor hoče spoznati najkrajšo in najlažjo pot k notranjemu življenju, naj bere „V Zveličarjevi šoli“. Tu bo našel tako preprosta pa vendar tako učinkovita navodila in sredstva, podprta z zgledi iz živega življenja, da bo z veseljem krenil

po začrtani poti k poduhovljenju vsakdanjega življenja.

Cena 5 Din, za sotrudnike 4 Din.

Obe knjižici vsem ljubiteljem duhovnega življenja toplo priporočamo. V daljših ali krajših presledkih bodo izšli še nadaljnji štirje zvezki „V Zveličarjevi šoli“.

V oceno smo prejeli:

PRAZNIK PRESVETEGA REŠNJEGA TELESA. Iz liturgije svete Cerkve. Prva knjižica. Priredil Jože Pogačnik. Založila Družba sv. Mohorja v Celju. Stane za ude broš. 6 Din, v platnu z rdečo obrezo 9 Din, z zlato obrezo 12 Din (za neude 8, 12, 16 Din). — Odkar se obredi pri Telovski procesiji vrše v slovenskem je-

ziku, se je zanimanje med ljudstvom za ta praznik močno povečalo. Zato je Mohorjeva družba pravo zadela, da je izdala gornjo knjižico. V njej je zgodovinski uvod v razumevanje praznika in procesije, potem praznična maša in obred procesije. Jezik je lep, oprema okusna. Knjižico vsem priporočamo.

